

lastningen, end der fremkalder ved Mangler ved Skibene, er min fulde Overbevisning. Og naar man nu ingerer, at det alligevel vil være umuligt at føre Tilsyn med Belastningen paa en tilfredsstillende Maade, saa siger jeg: Ja, jeg erkjender, hvad allerede den høitærede Minister her omtalt, at et fuldstændigt Tilsyn med Belastningen ikke vil kunne føres fra Skibsinspektørens Side; men jeg tillader mig at tro, at, naar først Loven træder i Kraft, vil der kunne findes Midler og kunne føres et saadant Tilsyn med Belastningen, at det Væsentligste vil kunne opnaas. Jeg har tænkt mig, at der gennem Toldopsynet kunde gives visse instruktive Bestemmelser om, at der indenfor en vis Begrænsning kunde føres et Tilsyn. Der har jo ogsaa været Tale om, at andre Steder har man autoriserede Bestuere, som i alle de større Havnebyer kunne føre Tilsyn med Belastningen, og hvis Attest i saa Henseende vil være fyldestgørende. Under alle Omstændigheder er der min Anskuelse, at, dersom vi overhovedet skulle gjøre Noget i denne Sag, vil det ikke kunne nytte, at vi blot se hen til Strogene eller til Skibenes Tilstand, men vi maa ogsaa tage det andet Moment med, nemlig Belastningen. Ellers vil jeg anse Loven for temmelig virkningsløs. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg dog endnu skal tilføje, at jeg maa anse det for ligesom utilstrebeligt at indskrænke Skibsinspektørernes Antal. Det er efter min Mening et overordenligt underordnet Spørgsmaal, om Statskassen skal lønne 2 eller 3 Skibsinspektører, men det vil være til overordentlig Lettelse for de Skibsførende, naar der dog er saa mange Inspektører, at det Efter-syn, som i det givne Tilfælde maatte være nødvendigt, kan ske med den størst mulige Hurtighed, og jeg vil derfor ikke kunne gaa med til at indskrænke Inspektørernes Antal.

Berg: Jeg var ikke istand til igaar at kunne overvære hele Forhandlingen her, men noget af den hørte jeg, og saavidt jeg opfattede de Røster, som kom til orde igaar her i Thinget, var det for en væsentlig Del Skibshederne, der havde Ordet (Afbrudelse). Ja, jeg mener naturligvis, at det var Skibshederinteresserne, der havde Ordet, jeg mener ikke selve Skibshederne. Denne Sag har imidlertid to Sider. Den ene Side er Skibsfolkenes, Mandskabets Interesser, Matrosernes, om man vil, den anden er Skibshedernes, og det gjælder nu om under Forhandlingerne at forlige disse to Hensyn saaledes, at vi kunne faae et samstemmende Udtryk i en Lov, der er nogenlunde tilfredsstillende for begge Parter og fyldestgørende for det Diemed, man tilfigter. Det er jo ogsaa Alles Opgaave her, men det er naturligt, at det Indhold, man vil give Loven, bliver noget forskjelligt, eftersom man stiller sig mere paa det ene eller mere paa det andet

Standpunkt. Med Hensyn til de Ændringsforslag, der foreligge, skal jeg bemærke, at jeg ønsker ikke at opholde mig meget ved Forslaget under Nr. 1. Jeg opfatter ogsaa dette saaledes, at dets Indhold er ligesom i Slægt med Lovforslagets § 4, sidste Stykke. Efter den Forhandling, som har fundet Sted derom, nærer jeg Forventning om, at, selv om Ændringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget ved 2den Behandling — og jeg antager, at det vil blive vedtaget; thi Afstemningen her falder vel ikke efter den Forhandling, der har fundet Sted ved disse Forhandlingerne her, thi Sagen eller dog meget faa hører denne Forhandling, men mere efter Tilliden til deres Overveielser, hvis Navne findes paa Ændringsforslagslisten — saa vil der dog blive Leilighed til en Forhandling med den meget ærede Minister om dette Punkt mellem 2den og 3die Behandling, saa at Afstemningen om dette Punkt ikke angiver Thingets eller Udvalgets Medlemmers endelige Mening. Jeg har for mit personlige Vedkommende staaet noget tvivlende om, hvor vidt man ikke med en Tilføjning til eller Ændring i § 4 kunde blive tilfredsstillet og dog lade Ministeren faae en passende Frihed i dette Spørgsmaal. Jeg vil derfor ogsaa sige, at, naar jeg følger Strømmen og stemmer for dette Forslag, som jeg har tiltraadt, er det for mit Vedkommende med et bestemt Forbehold om, at vi drøfte dette Spørgsmaal nærmere med Ministeren mellem 2den og 3die Behandling. Til dette Forslag knytter sig paa en Maade et Par Forslag under Nr. 9 og 10. Der har jeg maattet indtage en Særstilling lige overfor ærede Medlemmer i Udvalget, og da jeg ikke har troet at burde tage Plads op i Betænkningen for en særlig Begrundelse deraf, vil jeg tillade mig at sige et Par Ord derom mundtlig. I begge Forslag er der den samme Tanke, nemlig at Ministeren skal være bemyndiget til ved en Instrux at fritage Skibe fra Lovens Regel, som ere klassificerede i et af Ministeriet anerkjendt Klassifikationselskab. Jeg billiger ikke, at Ministeren faar denne Bemyndigelse. Ministeren kommer til at staa i et noget skjævt Forhold til det Selvskab, hvis Autorisation i dette Diemed han negter, og det er muligt, ikke blot til dette Selvskab, men ogsaa til det Land, hvor et saadant Selvskab eksisterer. Hvad om Ministeriet negtede det engelske Selvskab Autorisation, men gav den til det franske Selvskab? Det vilde efter min Formening kunne medføre ikke uvæsentlige Ulemper. Altsaa allerede det, at en Minister skal stilles i det Forhold at skulle vælge og vrage mellem udenlandske Selvskabers Soliditet og Soliditeten af den Maade, hvorpaa de vælge deres Agenter og bestyre deres Sager hertilands, er efter min Mening uheldigt. Men Følgen vilde vel ogsaa blive, at saa godt som alle disse Selvskeer fik den Pris, som her er omtalt, i Instruxen, for-